

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 100
פרשת מצורע ה' בניסן תשע"א

בס"ד
הציבור הרחב מוזמן
לכנס התעוררות
והתחזקות באמונה מפי
הרב ניר בן ארצי שליט"א

ביום שני ז' בניסן (11/4)
בשעה 20:00
בביה"כ "היכל מרדכי"
רח' הנשיא 134
בהרצליה פיתוח

בואו בשלום!

בס"ד
ברכות לראש צדיק

מורנו ורבנו
הרב ניר בן ארצי שליט"א
יקבל את המוני בית ישראל לברכה
בבית הכנסת "רינת ישראל"
במושב תלמים

ב"ה ביום רביעי, א' חוה"מ פסח
ט"ז בניסן תשע"א (20/4/11)

משעה 10:00 עד 13:30
ומשעה 14:30 עד 18:00

מצווה להקביל
פני רבו ברגל

הגליון מוקדש לעילוי נשמת
מנחם בית הלחמי ז"ל בן צפורה
נלב"ע ה' בניסן תשס"ח
תנצב"ה

זמני שבת
כנסת שבת

ירושלים	18:28
ת"א	18:43
חיפה	18:35
ב"ש	18:44

ירושלים
19:41
ת"א
19:43
חיפה
19:43
ב"ש
19:42

יוצא לאור ע"י
תאיר ניר
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.נ. לניש דרום 79315
טל' 08-6610015 פקס 059-599-599
tairneri@gmail.com

מסר לעם ישראל בארץ ובעולם מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א

הקב"ה בחודש ניסן רוצה שעם ישראל יתאחדו ויתלכדו ויהיו שמחים ומאושרים. בחודש ניסן יש עלייה רוחנית גדולה מאוד ופתח גדול לחזרה בתשובה. מקבל הקב"ה באהבה את כל היהודים, לא משנה מאיזו עדה הם. כשעם ישראל יהיו מאוחדים ומלוכדים - לא ייפגע אף יהודי.

כל הרבנים בארץ ובעולם, שיוותרו זה לזה ויהיו מאוחדים ומלוכדים. העולם נמצא בתהוה ובוהו ובדין קשה ועם ישראל מוגן ושמור. עם ישראל לא יכול לעמוד בצד ולהסתכל ולחשוב שזה מקרה. רבוננו של עולם עושה את כל האותות והניסים כדי שעם ישראל יבין, למרות שהם מוגנים ושמורים. עושה זאת עבורם, כדי שיתקנו מידותיהם, שיתאחדו ויתלכדו לקיים את עשרת הדיברות ללכת ביושר ובאמת.

עוד מאותת הקב"ה לכל היהודים בעולם שיעלו לארץ ישראל. ועוד מאותת הקב"ה לכל הרבנים בארץ ובעולם להתאחד ולהתלכד ולוותר זה לזה, זה הזמן, זו השעה. לא לדחות את האחדות והאהבה של הרבנים בארץ, ללכת בדעה אחת.

יגביר הקב"ה בשבוע הבא את השטפונות, רעידות האדמה, הגשמים, הרוחות הקשות, האש והסכסוכים בין המדינות ובתוכן. הרוע יכלה את עצמו. זה יתפשט לאירופה וגם לארצות-הברית.

הקב"ה משתמש במדינה אחת בשטפונות, במדינה אחרת בהרי געש, באחרת - גשם ורוחות קשות ורעות ובמדינה אחרת - מסכסך ביניהם בתוך ארצם. ייפגעו מטוסים ואוניות. הקב"ה יגביר את הדין בעולם ונחת זרועו תתחזק מיום ליום, כדי שהיהודים יבינו ויעלו לארץ ישראל הקדושה וכדי שהיהודים בארץ ישראל יבינו להיות מאוחדים ומלוכדים כולם ללא יוצא מן הכלל.

רוצים לחיות ולהצליח - זו הדרך!

בזמן כזה של דין, כל העולם בסכנה. בית המקדש נחרב בגלל לשון הרע, שנאה וקנאה. אסור לדבר לשון הרע בארץ ישראל ובתוך עם ישראל.

רבוננו של עולם עושה את כל העבודה הזאת, כדי לגלות את מלך המשיח, שיהיה לו "מנחת" לשבת עליו. **מפרק הקב"ה כל מקום של טומאה.** יהודים בחו"ל לבוא לארץ ישראל דחוף. הנה הוזהרתם!

תגורו בארץ ישראל הקדושה עם כל המשפחה, תוכלו לעבוד בחו"ל, לנסוע ולחזור.

הקב"ה מצפה מעם ישראל אחרי מה שעושה ויעשה בעולם כולו, שיבינו את הרמזים והאותות ויקיימו את עשרת הדיברות. כל יהודי ויהודי שיעשה מצוות, שיתחייב לעשות משהו בשביל הקב"ה.

שכל יהודי ויהודיה ירבו חסד בעם ישראל, תרומות וצדקות לפי יכולתם. זה מביא רחמים מבורא עולם לרחם על עם ישראל. יבינו או לא יבינו, ירצו או לא ירצו, יתנגדו או לא יתנגדו - אף אחד לא יכול להשפיע על בורא עולם. משיח בדרך להתגלות בגדול בארץ ישראל.

פעם אחת יכשל בו בלי כוונה - לא יענש על כך. כל הרוצה לשנות מנהגו יעשה לפני כן שאלת חכם, כי יש מנהגים שנהגו במקום מסוים בגלל חשש שהיה בזמנם ועבר, ויש מנהגי איסור בגלל תקנה או הסכמה של ציבור. לכן מי שרוצה לשנות מנהג, לפעמים הוא צריך "התרת נדרים", לפעמים אין צורך, ולפעמים לא תועיל "התרת נדרים". על כן תמיד צריך שאלת חכם.

❧ "מצת מכונה" - יש אומרים שהיא חמץ גמור ויש אומרים שאינה חמץ, רק שהיא "שלא לשמה" ולכן מותרת רק לשאר ימי החג, אך לא למצות מצווה בלילה הראשון. יש אומרים שאין בה שום חשש חמץ ואדרבה כשר למהדרין, אף למצת מצווה. אנו נוהגים לכתחילה כדעה אמצעית. במיוחד היום אין חשש חמץ במצות מכונה, כיוון שבמכונות של היום עושים מצות ביתר הידור והקפדה וזהירות מהחמצה. ❧ יש להיזהר מעוגות מצה עשירה הנעשות במפעלים, כיוון שכיום יש שמכניסים בהם חומר משמר, אלכוהול, חומר כימי מתפחי וחומרים שמפרישים מים. על כן, אין לזה דין של מצה עשירה שאינה מחמיצה, ואסורים באכילה (עי' פסחים כח ע"ב ופקודת אלעזר תסב, א).

הלכות ברכת האילנות, מנהגים וחומרות בפסח

❧ זמן הברכה - בחודש ניסן זוכים בברכת האילנות, הבאה משנה לשנה ואין מברכים ברכה זו אלא פעם אחת בשנה (שו"ע רכו סע' א). ❧ טוב לברך ברכה זו בר"ח ניסן כי זריזין מקדימין למצוות. ויש מברכים אותה בחול המועד ברוב עם ובבגדים נאים. אם אינו יכול בימים אלו - יברך כל חודש ניסן. עבר ניסן - יברך בלי שם ומלכות (כה"ח שם ס"ק א).

❧ צריך לברך לכל הפחות על שני אילנות, ואפילו אם הם מסוג אחד. לכתחילה ראוי להדר ולברך על שני אילנות מאכל שני סוגים (הגדת אור"ח ז' סע' ט. כה"ח רכו ס"ק ב).

❧ נשים - יש מחלוקת אם מצוה זו נחשבת למצוה שהזמן גרמא ונשים פטורות או לא, לכן נשים לא תברכנה. וטוב שאשה תשמע את הברכה מבעלה שיכוון להוציאה ידי חובה, והיא תכוון לצאת בברכתה. אשה אשכנזיה יכולה לברך בעצמה (בא"ח ש"ר עקב יט).

❧ האר"י ז"ל לא היה מזלזל בשום חומרה שנהגו בה ישראל בעניין חמץ או חשש חמץ בפסח. מי שרוצה להתחיל לנהוג בחומרה חדשה, יעשה תנאי לפני כן שעושה המנהג הזה בלי נדר. משתי סיבות: א. כדי שאם ירצה יוכל להפסיק את המנהג הזה בלי התרת נדרים. ב. שאם

מכת ערוב מתוך הגדה של פסח המצוירת

מלכות וקסברגר

מזכרות לאירועים

מלכות וקסברגר

שרות לקוחות: 1599-500-830

בני ברק: רח' הלפרין 18 בני ברק רח' רבי עקיבא 113

ירושלים: רח' מלכי ישראל 2 כדר השבת

באר שבע: רסקו סיטי רח' הנרייטה סולד 8

ובחנויות המובחרות של תשמישי קדושה ומתנות

הנמל
מוצרים טובים לבית מהדרין

פסח כשר, מכובד ומהודר.

את סדרת הכלים החד פעמים של הנמל ניתן להשיג ברשתות השיווק המובחרות

הרע, או לשון חלקלקה במטרה לגנוב דעתו של אחר, יצר הרע - הנחש, מתחבר אליו במלוא עוצמתו.

עד היום העולם סובל ומושפע מכח הפיתוי של

היצר הרע מהנחש הקדמוני שפיתה את חוה. כשאדם מדבר לשון הרע או לשון חלקלקה במטרה לגנוב את דעתו של אדם, הוא מתחבר לצינור של רוח הנחש הקדמוני. כשהוא מתרגל לכך - קשה מאוד להיפטר מהרגל זה. אך כאשר הוא לומד תורה ומתפלל, הצינור שלו נקי להידבק ברבונות של עולם. כמו שיש לאדם שני לבבות, שהוא יכול לפעול עם היצר הטוב ואותה פעולה ממש, יכולה להיעשות עם היצר הרע.

אדם המדבר לשון הרע, צלמו מתמעט, ההגנה עליו פוחתת, הרוח הטובה והנשמה מתרחקים ממנו וגופו נפגע קשות.

מדוע ברכת צדיק חזקה? כיוון שלשונו נקייה, נשמתו רוחו ונפשו זכים וטהורים, לכן הוא מקבל כח ברכה מרבונות של עולם. **משיח צדקנו כוחו בפיו, מתקן הוא את הקלקול של הנחש. על כן אמר עליו הכתוב - "והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע"** (ישעיהו יא, ד).

כח המפתה את האדם ומהפנט אותו. אדם השומע את הלשון החלקלקה מקבל, מפנים ומאמין לאותו אדם המנסה לפתות אותו. כך בדרך שקטה ונעימה מסירו מדרך הישר, עד שהאדם נהיה העבד הכנוע שלו ומבצע כל שיאמר לו. הוא שולט בדעתו, מוביל אותו בדרך שהוא רוצה והופך אותו לשיכור המאמין בו במאה אחוז - אדם שדעתו נלקחה ממנו.

סוג אחד של לשון הנחש הוא **לשון הרע**, המכניס באדם השומע רוגז ורצון לנקמה.

הוא רוצה לפגוע באדם שהלשין עליו או שעשה נגדו מעשה לא טוב. אך הסוג השני, הוא של הלשון החלקלקה, ההופכת אותך להיות כנוע ועבד לאותו אדם, המשפיע והמפתה אותך ומוביל אותך לדרך שהוא רוצה. לכן, היחס לכל אדם צריך להיות, כמו שאמרו חז"ל, "כבדהו וחשדהו". בזהירות, שלא ליפול למלכודת לשון הרע או החלקלקה.

כוחו של האדם הוא בדיבור וברוח. הדיבור שניתן לאדם על ידי הקב"ה, משפיע הרבה יותר מהמעשה. משפיע על מחשבות האדם ומפתה אותו. לכן כאשר אדם מדבר לשון

לשון הרע ולשון חלקלקה

"זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו" (ויקרא יד, ב). דרשו חז"ל, "המצורע" - המוציא שם רע. הלך לכל הדורות, עד היום הזה, על כוחו של לשון הרע נלמד ממרים הנביאה. זהו פן אחד של חטא הלשון עליו נאמר: "החיים והמוות ביד הלשון", הפן הנוסף הוא הלשון החלקלקה.

לנחש אשר פיתה את חוה היתה לשון חלקלקה. עד היום הזה ישנם שני סוגי לשון

הרע הבאים מהנחש הקדמוני: 1. לשון הרע שאדם מדבר על רעהו שבכוחה לסכסך ולסבך בין בני אדם. 2. לשון חלקלקה שאומרת מילה אחת של אמת אך שתיים של שקר.

ההפך הגמור, להבדיל אלף אלפי הבדלות, מכוחו של הנחש - היה כוחו של משה רבנו שהיה "כבד פה וכבד לשון ו"ערל שפתיים". כוחו בא מהענווה והצניעות, היושר והאמת. מדוע עשה אותו

הקב"ה כך? כדי שלא יאמרו הבריות שכוחו בא משכלו ומהלימודים שלמד - אלא מהקב"ה וכדי שחם ושלווה לא יצא מפיו דיבור לא טוב.

מדוע צריך להיזהר מלשון חלקלקה? כי זה

למעוניינים במגישה עם **הרב ניר בן ארצי שליט"א** להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 1-599-599-590 בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

ניתן להוסיף פיקוד שבת באישור מכון צומת

ה"מרצדס" של הקלנועיות!

כי רק אצלנו ההיגוי מול הנהג

www.galgalyaziv.co.il

054-3336886

סומכים גאולה לגאולה

חג הפורים מאחורינו, אך יש להשאיר אותו ולזכור אותו גם כשמגיע חג הפסח, כי יש בו עניין עקרוני, הקושר את שני המועדים האלה זה לזה. מתי יש לחגוג את חג הפורים בשנה מעוברת, באדר ראשון או באדר שני?

על שאלה זו דנו רבי אליעזר ברבי יוסי (ראב"י) ורבן שמעון בן גמליאל (רשב"ג) בגמרא (מגילה ו,).

על פי הכתוב באסתר (ט:):
קיימו וקבלו היהודים עליהם... להיות עושים את שני הימים האלה... בכל שנה ושנה. ראב"י סבר... מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לשבט, אף כאן אדר הסמוך לשבט. ורשב"ג סבר... מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לניסן אף כאן אדר הסמוך לניסן. לכאורה יש לראות במחלוקתם את הכלל של לא פלוג רבנן, כדי להשוות

בין שנה מעוברת לשנה פשוטה. דעה אחת סבורה להסמיק את החג לחודש הקודם ולחגוג אותו באדר ראשון, ואילו השניה סבורה להסמיק את החג לחודש הבא, ולחגוג אותו באדר שני. אך הגמרא מניחה יסוד גדול ועקרוני למהות החג על פי זמנו: **בשלמא ראב"י מסתבר טעמא דאין מעבירין על המצוות. אלא רשב"ג מאי טעמא? אמר רבי טבי, טעמא דרשב"ג מסמך גאולה לגאולה עדיף.**

יש להבחין בהבדל שבין שני הנימוקים. נימוקו של ראב"י הוא נימוק הלכתי, הנוהג בעניינים הלכתיים שונים. רש"י על המקום מביא את מקור לימודו: **דהכי תניא במכילתא, ושמרתם את המצוות, אם באה מצווה לידך אל תחמיצנה.** הרי שהעקרון של אין עוברים על המצוות מבלי לקיימן, מקורו בכתוב **ושמרתם את המצוות**, שממנו לומדים לא להשהות את המצוות, שלא יגיעו חלילה לידי החמצה.

נימוקו של רשב"ג לעומת זאת, הוא נימוק רעיוני נאה שאיננו סברה הלכתית. על כן ייפלא בעינינו, כיצד נדחתה סברה הלכתית של ראב"י, לקיים את ימי הפורים באדר ראשון, מהטעם של אין מעבירין על המצוות, מפני הטעם הרעיוני של רשב"ג, שמסמך גאולה לגאולה עדיף, ועל פי זה נקבעה ההלכה לדורות. ראשית ייראה לומר, שגאולת פורים אירעה בפסח. אנחנו חוגגים את החג ביום שבו נהפך הפור לפורקנו. למחרת המלחמה בשלשה עשר

באדר, שבו אירע המהפך אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם, נקבעו יום ארבעה עשר וחמישה עשר לימי משתה ושמחה. אך בחודש הראשון הוא חודש ניסן, אירעו אירועים גדולים הקודמים למלחמת הישועה באדר. בו נגזרה הגזירה, בו צמו שלשה ימים כולל ליל הסדר, בו הורכב מרדכי על הסוס, בו התבטלה הגזירה, בו ניתלה המן ובו נשלחו האגרות השניות, להודיע שבהגיע יום השלשה עשר באדר, ישלטו היהודים המה בשונאיהם. לכן יש להצמיד את גאולת פורים לגאולת פסח, מפני ששתי הגאולות אירעו בזמן אחד.

אך לא די בזה. ניתן לראות את גאולת פורים כהקדמה וכהכנה לגאולת פסח, על פי הגמרא (ברכות ירושלמי א, א בתרגום): **רבי חייא רבה ורבי שמעון בן חלפתא היו הולכים בבקעת ארבל, וראו את איילת השחר שבקע אורה. אמר רבי חייא לרבי שמעון, כך היא גאולתן של ישראל, בתחילה קמעא קמעא, וכל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת.**

היסוד של הגאולה בנוי על הדרגתיות. אין הגאולה באה כאחת, אלא לאיטה. מביאה לזה הגמרא ראיה ממגילת אסתר: **כך בתחילה ומרדכי יושב בשער המלך, ואחר כך ויקח המן את הלבוש ואת הסוס - ואחר כך ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות, ואחר כך ליהודים היתה אורה ושמחה.**

נמצינו למדים שגאולת ליהודים היתה אורה ושמחה באה בשלבים. כך אירע גם בגאולת מצרים. בתחילה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים, ואחר כך והצלתי אתכם מעבודתם, ואחר כך וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים, ואחר כך ולקחתי אתכם לי לעם. הרי שהקב"ה מודיע למשה שהגאולה תלויה בשלבים. לא יוצאים ממצרים בבת אחת. אולם החידוש הוא ששתי הגאולות נלמדות זו מזו ומלמדות זו על זו. גאולת פורים מורה בעליל, ששלבי הגאולה התחילו עוד קודם לגזירת הפורענות. **ומרדכי יושב בשער המלך** כשלב ראשון של גאולה, הוא אירוע בשנה השביעית למלך אחשוורוש, חמש שנים קודם גזירת ההשמדה בשנה השתים עשרה. ללמדנו ששלבי הגאולה מתחילים עוד קודם הצרות והפורענות.

אך גאולת פסח מלמדת אותנו עוד יותר. בשלב

הראשון של והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים, עדיין לא יצאו ממצרים, ולמחרת קמו בבקר לעבודה קשה. אמנם לא היתה זו עבודת פרך, אך עדיין היו משועבדים בטיט ולבנים. גם בשלב שני של ההצלה מהעבודה, עדיין היו משועבדים למצרים, על אף שפסקה העבודה. גם השלב השלישי של **וגאלתי אתכם בזרוע נטויה**, מורה על היד החזקה של עשר מכות מצרים. רק בשלב הרביעי של **ולקחתי אתכם לי לעם** יצא העם מעבדות לחירות. ללמדנו שכשנוטלים כוס ראשון מארבע כוסות בליל הסדר, ומברכים עליו ברכה, מציינים את השלב הראשון של הגאולה, גם כשהשעבוד עדיין נמשך. גם כשהכל מסביב חושך ענן וערפל, צריכים לדעת שהגאולה מתקדמת. גם כשיש צרות וייסורים ולא רואים כל ישועה באופק, מברכים על השלב הזה של הגאולה, ויודעים שיהיה לו המשך בשלב הבא.

מתוך כך מובן לנו שיש לסמוך גאולה לגאולה, גאולת פורים לגאולת פסח, ללמוד מזו על זו, ולהבין שהגאולה מתקדמת בכל רגע. עלינו לשבח ולהודות על הזכות לחיות בדור של גאולה מתקדמת, גם אם לא רואים את ההתקדמות. על אחת כמה וכמה כשרואים שהרי ישראל נותנים את פריים בעין יפה, הקב"ה מקבץ את נדחי ישראל, וירושלים הולכת ונבנית לעינינו.

יהיו נא דברינו אלה לעילוי נשמתו של **מנחם בית הלחמי בן יעקב ע"ה** וצפורה תבל"א, במלאת היום שלש שנים לעלייתו לגני מרומים. מעשיו ויוזמותיו לאורך שנות חייו הקצרים, היו כל כולם מוקדשים לקרב את ליבם של ישראל לאביהם שבשמים, ולקרב את ישועת ישראל לקראת הגאולה השלמה. דרכו המקרבת היתה בחינת תלמיד חכם שיש בו דבר תורה לאמיתו. תורת אמת היא זו, שהנושא אותה מתאנח **על כבודו של הקב"ה, ועל כבודו של ישראל כל ימיו, ומתאוה ומיצר לכבוד ירושלים ולכבוד בית המקדש, לישועה שתצמח בקרוב ולכינוס גלויות** (על פי תנא דבי אליהו).

תהיה דרכו זו סלולה לפנינו, לזכות ולחבר את גאולת פורים לגאולת פסח, ונזכה לראות ישועות ונפלאות כימי צאתנו ממצרים.

להראות והאומר נפלאים...

דהיטי
ש"מזחזח
התורה

ריהוט לבתי כנסת
ארונות קודש
בימות
נברשות
ויטראז' וצריבת זכוכית
שלטי קודש
הנצחה ועוד...

איכות ללא פשרות

מחירים ללא תחרות

טל': 054-5620010, 08-6612001

מחיר מיוחד למשיך דרך מודעה זו!

הלכות טבילת כלים

א. מקור המצווה: כלים המשמשים למאכל אדם או להכנת מזון הנלקחים מן הגוי, שנוצרו על ידו או שהיו בבעלותו, כשרוצים להשתמש בהם לצרכי אוכל, אע"פ שהם חדשים - חייבים מהתורה להטבילם במקווה כשרה או בנהר או במעיין שיש בו ארבעים סאה. וזאת למדו חכמים מהתורה, בעניין כלי מדין שלקחו בני ישראל כשלל מהמלחמה ורצו להשתמש בהם, הקב"ה אמר לבני ישראל לטהרם לפני השימוש בהם, כפי שכתוב בתורה: "וזאת חוקת התורה אשר ציוה ה' את משה: אך את הזהב ואת הכסף, את הנחושת, את הברזל, את הברזל ואת העופרת. כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהרו, אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבוא באש תעבירו במים". שם מדובר בכלים משומשים שלאחר הגעלתם באש, יש להטבילם במקווה. חז"ל הסבירו: "אך במי נדה יתחטא", זוהי טבילת כלים, שהוסיף לך הכתוב טהרה אחרת לכלי גויים שהיא הטבילה (בנוסף להגעלת כל גויים אם הם משומשים).

ב. חז"ל הסבירו טעם ושורשי המצווה שהצריכה התורה טבילה לכלי גויים: "שכשם שהבדילנו ה' יתברך לקדושתו במזונותיו, ע"י שאסר לנו מאכלות אסורות הפוגמים בגפשו, והתיר לנו רק מאכלים הראויים לאנשי קודש משרתי אל, כך ציוונו ה' משומשים שלאחר הגעלתם באש, יש להטבילם במקווה. חז"ל הסבירו: "אך במי נדה יתחטא", זוהי טבילת כלים, שהוסיף לך הכתוב טהרה אחרת לכלי גויים שהיא הטבילה (בנוסף להגעלת כל גויים אם הם משומשים).

יתברך שגם הכלים שבהם מכינים את צרכי האוכל צריכים קדושה יתרה. עוד הסבירו חז"ל: כדי שיצאו מטומאתו של הגוי לקדושתו של ישראל. כמו גר המתגייר וע"י טבילה הוא נכנס לקדושת ישראל.

ג. לא כל הכלים טעונים טבילה אלא כלי מתכות. לכן כל כלי מאיזה סוג מתכת שהוא, צריך טבילה. אמנם חז"ל תיקנו שגם כלי זכוכית חייבים בטבילה בברכה, היות וזכוכית דומה למתכת היות ויש לה תקנה בהיתוך, שאם נשברת, יכולים להתכסה ולעשות ממנה כלים חדשים אחרים. אבל כלי חרס וכלי עץ ואבן - אינם חייבים בטבילה.

וזאת למדו חכמים מהתורה, בעניין כלי מדין שלקחו בני ישראל כשלל מהמלחמה ורצו להשתמש בהם, הקב"ה אמר לבני ישראל לטהרם לפני השימוש בהם.

ד. אין חיוב מהתורה לטבול אלא כלים המשמשים לצרכי סעודה שאוכל בהם או שאוכל מהם מיד, כגון: כוסות, צלחות, סכ"מ וכדו' וחייבים בברכה (אם הם ממתכת או מזכוכית). אף כלים המשמשים להכנת מזון ע"י בישול, טיגון ואפיה ושמתקנים בהם המאכל והמשקה, אף שלא אוכל מהם מיד, כולם חייבים בטבילה, כשהם של מתכת או זכוכית גם את ידי הכלי ואזני הסיר והמכסים וכדו'. וכן תבניות לאפיה, רשתות ושיפודים לצלייה, קולפני פירות, פורסי ביצים, מסננות לתה וכדו'.

דכל כלים אלו משמשים לסעודה והם בכלל כלי סעודה. וכן נקראים כלי סעודה דווקא הכלים שבאים במגע עם האוכל עצמו, אבל כלים וחלקי כלים כמו בסיס הכלי שאינו מחובר לכלי וכדו' כגון חצובה ששופתים עליה הסירים אינם טעונים טבילה.

ה. כלים שמכניס בהם מזון לאחסנה, אף שאינו

אוכל ושותה מהם ואין מבשלים בהם, כגון בקבוקי יין, צנצנות וקופסאות לאחזקת מזון - צריכים טבילה. אם הם ממתכת או מזכוכית חייב לברך על טבילתם ויש אומרים שיטבלם בלא ברכה.

ו. אע"פ שאמרנו לעיל שאסור להשתמש בכלי ללא טבילה, אם עבר והשתמש בו ללא טבילה - לא נאסר המזון מה שהשתמשו בו. אך יש להטבילו ללא דיחוי, כי איסור זה אינו אלא מדרבנן. אף כלי שכבר השתמשו בו זמן רב בלי טבילה, אינו יוצא מחיוב טבילתו וחייבים להטבילו מיד בהזדמנות הראשונה שתזדמן, כי השימוש בו ללא טבילה גורם כל פעם שמשמש בו לעבור על דין טבילתו ואכילה בכלי הטעון טבילה ללא טבילתו.

ז. המתארח במקום שלא טבלו הכלים: המתארח בבית יהודי שלא טבל כליו שקנאם מגוי, אסור לו לאכול או לשתות מכלים החייבים בטבילה ולא נטבלו. על כל פנים, אין המאכל או המשקה שבכלי שלא הוטבל נאסרים. יש אומרים שבעת הדחק אפשר להקל, ליטול דבר יבש מתוך הכלי בידיו או בדבר שאין צריך טבילה (כלי חד-פעמי וכו') ולאכול כך. אבל מרק ושאר דברים שהמאכל צריך לכלי אין להקל.

ח. אריזות מזון כמו קופסאות שימורים וצנצנות קפה וכדו' חד פעמיים שנזרקים לאחר השימוש שנקנו מגוי, אינם חייבים בטבילה. אם רוצה להשתמש בהם לאחר שסיים להשתמש בתוכם, יש להטבילם לאחר שיתרוקנו בפעם הראשונה ויש אומרים שפטורים מטבילה. צנצנות זכוכית חד פעמיות המיוצרות בחו"ל ע"י גוי שרוצים לארוז בהם מזון בארץ - יטבלם ללא ברכה.

חולמים על בית גדול? מבחר פנטהאוזים, דופלקסים ודירות 5 חדר'

לחיות במקום הנכון באופקים

אווירה שקטה ושלווה, אוויר נקי במרחבים ירוקים, לצד קרבה לצירי תנועה מרכזיים, בפרויקט מגורים איכותי בעל סטנדרט בנייה גבוה ודירות מרווחות, כל שעליכם לעשות הוא לבחור באופציית המגורים שחלמתם עליה ואנו נעשה הכל כדי להגשים אותה עבורכם.

Galit Media

לפרטים:

054-3305305, 054-2529876

ד.ב.י דמרי

בנין והשקעות בע"מ

מסביב לשלחן השבת

מנצח

בפרשתנו מפרטת דרך טהרתו של המצורע - הפעולות שהוא צריך לעשות והקרבתו שמחויב להביא לבית המקדש.

הדבר הראשון שאנו רואים הוא - שרק הכהן יכול לטהר את האדם הנגוע. מדוע?

בדברי חז"ל (במשכת ערכין) אנו רואים שהם מנו את החטאים שעקבותיהם באים הנגעים: לשון הרע, שפיכות דמים, שבעת שקר, גילוי ערויות, גסות הרוח, גזל וצרות עין. מה המשותף למעשים לא טובים אלו? כלם עברות שבין אדם לחברו, פגמים מוסריים בהתנהגות האדם. כל אדם שמעשיו בתחום החברתי מקלקלים, הקב"ה שולח לו רמזים בצורת הנגעים הללו, כדי לעורר את מצינו ולתקן את דרכיו.

לפיכך, מבאר בעל "ספר החינוך" מדוע בא המצורע דווקא לכהן, כי בשוה המצורע יחד עם אדם צדיק כמו הכהן - מתעוררים בו ההורו תשובה. ואם עדיין לא התעורר, ה' שולח לו נגע שגורם לכך שהאדם יהיה מבדד שבעה ימים, שם יהיה לו מספיק זמן להרהורים ולמחשבות תשובה. אנו רואים שהנגעים הללו אינם ענש מאת ה', אלא התרעה והודעה לכל יהודי - תסן את דרכיך!

גם בדינינו, אף שאין לנו נגעים באלה, ה' לא עוזב אותנו, ומלנה אותנו בכל דרך בחיים. הוא אמנם לא מכריח אותנו לעשות דבר, אנו בוחרים לבד אם להתנהג כראוי או חס וחלילה בצורה לא טובה. אבל המאמצות שקורים לנו ובכל העולם, הנעימים והפחות נעימים, כלם מאת ה', כדי לרמוז לנו ולעורר אותנו לזכר שה' תמיד אתנו ורוצה בטובתנו של כל יהודי ויהודי.

הפרשות

לחשוב ולשקל:

1. מהם המצוות שה' מצווה עלינו?
2. למה כנסנו ליהודה?
3. מהם המצוות שה' מצווה עלינו?

ה' מצווה עלינו:

1. יחד נלחמנו ואחר כך נכנסנו
2. נכנסים לשם ויוצאים
3. פורח ללא השקפה ונובל כשחוזרים בתשובה

גדולי ישראל

היכל אהרן...

הרב המקובל שלימה אלישיב - "בעל הלשם"

רבנו "בעל הלשם" נולד לפני 170 שנה בליטא ונקרא כך על שם ספרו "לשם שבו ואחלקה". בילדותו למד אצל אביו רבי חיים חייקל. בהגיעו לגיל 13 עבר לשיבה במינסק ושם למד בשקידה אצל רבי גרשון פנחס. בגיל 20 נשא לאשה את בתו של רבי דוד פיו מנכדי העיר שאוולי שבליטא.

כעבר שנים אחדות, לקח עמו את בנו היחיד בהסכמת בני ביתו והלך ללמד בישיבת טול שבליטא. שם שקדו על לימוד התורה, תלמוד בבלי, ירושלמי, פוסקים ראשונים ואחרונים, ספרי מוסר ומקור. מספר עליו כי לא שח שיחה בטלה, היה נשן מעט מאד וקבע עתים בלילות ללימוד השבילה, הזוהר ותורת האר"י.

לאחר כעשר שנים כשהחל לעיר שאוולי, השתדל להסתייר את דרכו בקדש וסרב לקבל משרת רבנות. הרב שלמה אלשיב זכה ליחס של הערכה והערצה מתלמידי חכמים בתקופתו. "חזון אי"ש" אמר עליו שהוא "המקבל האחרון". תלמידו וחברו, הרא"ה קוק, כתב עליו בכמה מקומות "גדול המקבלים בדורנו".

על אף חולשתו נדו הימנית, בעת שכתב את חידושיו בקדשה ובטהרה, ידו כתבה במהירות מפליאה. באשר בשנת תרע"ה (לפני 96 שנה) גזרו על היהודים לעזוב את העיר תוך מספר שעות, גזר את כתביו בשרקע ועזב לעצרה ברוסיה. לאחר שהעיר שאוולי נכבשה על ידי הגרמנים, ספר בסוד את הענין לאחד מידידיו, אשר פעל למציאת הכתבים והשבתם לבעליהם. כשהיה בן 81 עלה לארץ ישראל והתגורר בירושלים. הרב אלשיב נפטר ביום שבת בכ"ז באדר תרפ"ו.

הרב המקובל שלימה אלישיב - "בעל הלשם"

ילדי שעשועים

השחמט, הכדור והחידון

הגאון רבי משה פיינשטיין, אהב מאד את משחק השחמט בילדותו, בו שחק בשעות הפנאי המעטות שהיו ברשותו. באחד הקשים ישב לו משה'לה מהרהר קמץ דקות החדר.

לאחר כעשר שנים בדין את משחק השחמט האהוב עליו, טפס על כסא גבוה וטמן את המשחק עמוק עמוק בתוך הארון. "מה אתה עושה?" קראה אמו, שנכנסה באותו רגע לחדר. "זהו זה!" השיב משה'לה בקול החלטי, "סגמתי לשחק במשחק השחמט, שוב אינני רוצה בו יותר!"

"מדוע?" שאלה האם בתדהמה. היא נדעה עד כמה אוהב בנה לשחק במשחק זה, ולא הבינה מדוע החליט להפסיק לשחק בו. משה'לה נדד מהכסא הגבוה, קרב לאמו ואמר: "אמא, הידעת את כמה כחות משקיע אני במשחק זה? משחק השחמט דורש רכישת רכישות רבות, חבל לי, אמא, לבזבז כחות אלו, רוצה אני להקדישם אך ורק ללימוד התורה הקדושה. בשעות הפנאי אשחק רק במשחקים קלילים יותר, שאינם דורשים מאמץ רב, למשל בכדור..."

הביטה האם בבנה הקטן, שזה עתה מלאו לו שמונה שנים בלבד, והרהרה לעצמה: "ילד קטן כזה וכו' מבגר... הרי מתגבר הוא על נטיותיו ועל רצונותיו ומקריב הכל למען התורה - דבר שאף גדולים ממנו לא השכילו ולא הצליחו לעשות..."

"כן, בן, צודק אתה מאד", אמרה האם ונצאה מהחדר כשדמעות של אשך מבצצות בזוויות עיניה. אך גם בכדור מעט משה'לה לשחק. חיש מהר מצא הוא משחק מקורי ומעניין...

לאחר יום למוותו ארץ, התאספו לדי העירה אוזא בחצר ביתו של משה'לה, ושאלו זה את זה שאלות. לא היה זה חידון סתם. היו אלה שאלות וחידונים, ששאלו זה את זה על הדברים שנלמדו באותו יום. "היכן מציינו בנמצא כן וכך? היכן מובא ברש"י כך וכך?"

"במשחק שפנה מתר לאמץ את המון", סח משה'לה בחינך, "המנצח במשחק זה - הוא המנצח האמתי, לא כן?..."

(מתוך: "ילדי שעשועים")

מה רבו מעשיך ה'...

אמא: ירון קראולברג

בתחלת פרשתנו, מספר על תורת המצורע. באשר מצורע מתבאר מנגע הצרעת ומגיע אל הכהן, הכהן לו קח: "שתי צפרים חיות טהורות ונץ ארז ושני תולעת ואזב", בעזרתם מטהר הכהן את המצורע.

מהו אזב? זהו בן-שיח, גבוה 40 ס"מ. העלים שבו נגדיים וקטנים. בקץ נושרים העלים וצומחים במקומם עלים קטנים עוד יותר, דומים במראה ובכריח לעלי החרף.

האזב מצוי ופורח במשך תקופה ארוכה, באביב ובקץ. הפרחים ערוכים בצפיפות בתפרחות מעין שבילים. אין הם מופארים למראה, אך הם שופעים צוף והורמים מאבקים. הם מאבקים בידי מגן גדול של חרקים ובהם צרעות, זבובים, נמלים, חפשויות-פרחים, פרפרים ודבורים.

האזב המצוי שכח, גדל ברב חלקי הארץ ובארצות המזרח התיכון. הוא הצמח העקרי המשמש להכנת תבלין הזעיר. פותח דוד המלך: "יתחטאני באזב ואטרה, תכבסני ומשגל אלבין" (תהלים נא). בזמן שבית המקדש היה קיים, שמשוה אגדת אזב לטהר אנשים במקרים שונים של טמאת מות, שרפת פרה אדמה, טהרת מצורע ובפסח מצרים. מקבל כי "האזב המצוי" המכר היום, הוא אכן האזב הנזכר במקורותינו שמשמש לטהור בבית המקדש.

מחפשים מזכרת מדליקה לאירוע שלכם?

מתחתנים? הגעת למצוות? חוגגים אירוע?

"בורא מיני בשמים"
כלי בשמים לעיסור טקס ההבדלה

גפרורון
כיסוי אלגנטי לקופסת גפרורים, דמוי כסף, עליו ניתן לחרוב הקדשה אישית

לפרטים והזמנות: 054-5656655